

Znak sprawy: **GKN-I.6820.1.6.2024**

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. *o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 140), zwana dalej „ustawą zwg.” oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), orzekam:

- 1. uznać za mienie gromadzkie nieruchomość położoną w obrębie 17 miasta Zduńska Wola, oznaczoną w ewidencji gruntów jako działka:
nr 11/8 o pow. 0,0986 ha,**
- 2. decyzja niniejsza stanowi w oparciu o przepis art. 98 ust. 1 o radach narodowych z dnia 25 stycznia 1958 roku (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139) podstawę dokonania w księdze wieczystej wpisu własności na rzecz Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

Prezydent Miasta Zduńska Wola wnioskiem z dnia 19 czerwca 2024 r., zwrócił się do Starosty Zduńskowolskiego o wydanie decyzji w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości położonych w obrębie 17 miasta Zduńska Wola, składającej się z działek o obecnych numerach ewidencyjnych: **nr 11/8** o pow. 0,0986 ha, która była wykorzystywana jako droga w dawnej wsi Rozomyśl.

Rozpatrując wniosek Prezydenta Miasta Zduńska Wola, na wstępie przeprowadzono postępowanie dowodowe, mające na celu ustalenie pochodzenia tej nieruchomości. Na mapach do ustalenia granic miasta Zduńska Wola i dokumentacji dawnej wsi Rozomyśl, włączonej w granice miasta Zduńska Wola w 1955 roku na podstawie Uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi Nr 26/54 z dnia 4 października 1954 r. *w sprawie zmian granic niektórych miast w województwie łódzkim*, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi Nr 11 z dnia 1 grudnia 1954 r., ww. teren został włączony w granice miasta Zduńska Wola. Potwierdza to również mapa mierniczego przysięgłego Kazimierza Podziemskiego, znajdująca się w zasobach Muzeum Miasta Zduńska Wola, z której wynika że nieruchomość, o której orzeka niniejsza decyzja, mieszkańcy wsi Rozomyśl wykorzystywali jako droga dojazdowa do pól oraz siedlisk mieszkańców wsi, a obecnie mieszkańcom miasta Zduńska Wola służy jako przedłużenie drogi miejskiej ul. gen. Józefa Bema, w terenach na którym urządzony został cmentarz komunalny.

W toku postępowania ustalono, że od chwili prowadzenia rejestru ewidencji gruntów, tj. od 1966 r., wnioskowana działka została przypisana do jednostki rejestrowej, gdzie podmiotem władającym był Skarb Państwa – Miejska Służba Drogowa oraz Prezydium

Miejskiej Rady Narodowej – Wydział Gospodarki Komunalnej. W roku 1978, przeprowadzono odnowę ewidencji gruntów miasta Zduńska Wola, co wiązało się ze zmianą numeracji działek.

Na potwierdzenie zapisu w stosunku do których władającym pozostaje Urząd Miasta Zduńska Wola, brak jest dokumentów, a stan prawny nieruchomości pozostaje do dnia dzisiejszego nieuregulowany. Działka ta nadal służy mieszkańcom miasta jako ulica miejska, gdzie jako władającym jest Prezydent Miasta Zduńska Wola.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że grunty te można uznać za grunty stanowiące majątek wspólny, przeznaczony do użytku publicznego, bez względu na to czy osoby korzystające z tego majątku są mieszkańcami danej gminy lub miasta i służyły do użytków wszystkich lub pewnej ich części, który zgodnie z przyjętymi unormowaniami prawnymi art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych Dz. U. Nr 28, poz. 169 i ustawą z 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi (Dz. U. 43, poz. 191) stał się majątkiem Skarbu Państwa.

Do chwili obecnej przedmiotowe działki są ogólnodostępne dla wszystkich mieszkańców wsi.

Z powyższych ustaleń wynika zatem, że powyższe działki służyły celom społecznym i publicznym, a zatem stanowiły majątek gromadzki.

Do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. – o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 43, poz. 191 ze zm.), istniały gromady, które nie były jednostkami samorządu terytorialnego, ale posiadały osobowość prawną i były podmiotami majątku i dobra gromadzkiego. Po wejściu w życie ww. ustawy w miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi, a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach. Odpowiednikiem dawnej gromady stała się wieś, która nie miała osobowości prawnej ani zakresu zadań publicznych, a zatem nie mogła stać się następczynią gromady w zakresie praw majątkowych. Dotychczasowe przepisy szczególne dotyczące gromad i gromadzkich rad narodowych miały znaleźć zastosowanie do gmin i gminnych rad narodowych w ustawie z dnia 25 stycznia 1958 r. – o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139 ze zm.). W art. 98 ust. 2 ustawy o radach narodowych ustalono, że „dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym” i aczkolwiek ustawa nie zawierała wyraźnego postanowienia, że mienie gromadzkie stało się mieniem państwowym, to mienie to traktowała jako własność państwa, pozostającą w dyspozycji organów władzy państwowej – gromadzkich rad narodowych (por. wyrok WSA z dnia 26 listopada 2010 r. II SA/Ke 621/10). Analogiczne stanowisko zajmował Sąd Najwyższy. Wyraźnie je określił w orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) stwierdzając, że majątek byłych gromad stał się majątkiem państwa. Sąd Najwyższy wskazał między innymi na to, że całkowita zmiana poprzedniego charakteru gromad pociągnęła za sobą przejście majątku (mienia) gromadzkiego na własność państwa, które reguluje sprawę zarządu tego mienia tak, jak zarządu innego mienia ogólnonarodowego. Nienaruszone pozostały tylko prawa przysługujące mieszkańcom gromad. Stanowisko dotyczące charakteru byłego mienia gromadzkiego, które stało się przedmiotem własności państwowej było konsekwentnie podtrzymywane w późniejszych orzeczeniach i Sąd Najwyższy nigdy od niego nie odstąpił (por. postanowienie z dnia z dnia 18 listopada 1966 r., I CR 629/66, PUG 1967, nr 11, s. 371-372, wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., IV CR 202/83, OSNCP 1984, nr 1, poz. 15, uchwała z dnia 30 października 1986 r., III CZP 67/86, OSNC 1987, nr 11, poz. 171). Taki sam pogląd wyrażał Naczelny Sąd Administracyjny (por. wyrok z dnia 9 września 1987 r., II SA 113/87, ONSA 1987, nr 2, poz. 63).

Uwzględniając powyższe Starosta Zduńskowolski stwierdził, że dowody zgromadzone w sprawie dają podstawy do ustalenia – na zasadzie art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych – że opisana we wniosku nieruchomość stanowi mienie gromadzkie.

Decyzja niniejsza podlega ogłoszeniu w sposób określony w art. 8 ust. 6 ustawy zwg. Przedmiotowe mienie podlega dalszej regulacji w trybie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 1990 r. Nr 32, poz. 191 ze zm.), bowiem z dniem 27 maja 1990 r. mienie gminne staje się z mocy prawa mieniem gminy, na której obszarze jest położone, co wymaga potwierdzenia przez Wojewodę w formie decyzji.

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo złożenia odwołania do Wojewody Łódzkiego, w terminie 14 dni od daty upływu czternastodniowego ogłoszenia.

Z up. Starosty Zduńskowolskiego
Dariusz Tomczyk
Kierownik Referatu
Gospodarki Nieruchomościami

Otrzymują:

1. Prezydent Miasta Zduńska Wola – w celu:
 - wywieszenia na tablicy ogłoszeń
 - do przekazania w sposób zwyczajowo przyjęty
 - z podanym terminem wywieszenia - do zwrotu.

Do wiadomości:

1. Ewidencja gruntów w/m,
2. Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli – V Wydział Ksiąg Wieczystych,
3. a/a.